

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/193/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207711
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8814207711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Mesto Hanušovce nad Topľou, so sídlom Mierová 333/3, 094 31 Hanušovce nad Topľou, IČO:00332399, zastúpený Mgr. Miroslavom Pilátom, advokátom so sídlom Komenského 33, 094 31 Hanušovce nad Topľou, proti žalovaným: 1. rade Q. O., I. Z. S. XXXX/X, XXX XX O. O., 2. rade H.. X. W., O. X, XXX XX S., 3. rade X. W., S. XXXX/X, XXX XX V., 4. rade U. W., O. XXX/X, XXX XX Z., žalovaní v 1. až 4. rade zastúpení JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, 5. rade V. Z., S. XXX, XXX XX Z. zastúpený JUDr. Zuzanou Molokačovou, advokátkou so sídlom Masarykova 16, 080 01 Prešov, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia zákonného predkupného práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/111/2014-122 zo dňa 12.04.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaným v 1. rade až 5. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanej v 1. až 5. rade priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným určenia, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanými v 1. až 4. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 5. rade ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu 1/3 žalovaných v 1. Rade k pozemku nachádzajúcemu sa v obci Z., parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 285 m², vedenému Okresným úradom B. na LV č. XXX, v kat. úz. Z., ktorej vklad bol povolený pod č. B. XXX/XXXX-XX/XX je neplatnou. Dôvodom neplatnosti bolo porušenie predkupného práva žalobcu v zmysle ust. § 140 ods. 1 OZ, keď žalobcovi ako spoluvlastníkovi predmetného pozemku žalovaní neponúkli spoluvlastnícke podiely na odkúpenie. Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc § 40a; § 140 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len OZ, a § 77 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP zistil, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovaným domáhal vyslovenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy č. B. XXX/XXXX-XX/XX, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu žalovaných v 1. až 4. rade na žalovaného v 5. rade k parcele číslo XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 285 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. Z.. Relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy sa žalobca domáhal z dôvodu, že žalovaní v 1. až 4. rade porušili predkupné právo žalobcu v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka. Spoluvlastník, ktorý je oprávnený z predkupného práva (§ 140 Občianskeho zákonníka), má

pri porušení povinností zo strany spoluvlastníka, ktorý je povinný z predkupného práva, na výber, či: a/ sa bude žalobou domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu (§ 40a Občianskeho zákonníka); jeho žaloba musí v takomto prípade smerovať voči všetkým účastníkom zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, pri ktorej bolo porušené jeho predkupné právo, lebo tí sú pasívne legitimovaní, b/ sa bude domáhať voči nadobúdateľovi (tretej osobe ako singulárnemu právnenému nástupcovi pôvodného podielového spoluvlastníka), aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodného podielového spoluvlastníka; ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na súde žalobou voči nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa; žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradí v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 OSP), c) sa uspokojí s tým, že mu zostáva predkupné právo, avšak už voči nadobúdateľovi. Zákon v uvedených ustanoveniach ponecháva oprávnenému spoluvlastníkovi voľbu, či vôbec, prípadne ktoré z týchto riešení zvolí (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 3 Cdo 122/2009).

3. Právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a Občianskeho zákonníka) nastávajú okamihom, keď tento prejav vôle dôjde všetkým účastníkom relatívne neplatného úkonu. Právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podlieha premlčaniu; premlčacia doba je trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka) (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 187/2006).

4. Prvoinštančný súd skonštatoval, že na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitimácia (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že pokiaľ sa na konaní nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci, súd nemôže návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitimácie vyplývajúcej z hmotného práva (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. novembra 2011, sp. zn. 4 Cdo 183/2011). V občianskom súdnom konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní. V týchto veciach totiž účastníci kúpnej zmluvy vystupujú ako nerozluční spoločníci (ZSP 3/2004 str. 66). Relatívna neplatnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu z dôvodu uvedeného v § 140 OZ je uplatnená tým, že dotknutý spoluvlastník sa dovoľá tohto dôvodu neplatnosti u prevodcu i nadobúdateľa prevedeného podielu. Právne účinky dovolania sa tejto neplatnosti nastávajú okamihom, kedy tento prejav vôle dôjde všetkým subjektom relatívne neplatného právneho úkonu, hoci aj doručením žaloby. Nemá právny význam, či sa dotknutý spoluvlastník mylne domnieva, že takto namietaná neplatnosť je absolútnou neplatnosťou, hoci podľa § 40a OZ ide o relatívnu neplatnosť. Podstatné je, že namieta neplatnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu s uvedením dôvodu, že nebolo rešpektované jeho predkupné právo (Ro NS ČR z 10. 10. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2474/2000).

6. Súd prvej inštancie mal preukázané, že účastníkmi kúpnej zmluvy zo dňa 08.03.2012 č. B. boli v postavení predávajúcich parcely č. XXX/X k.ú. Z. jednak žalovaní v 1. až 4. rade a zároveň V. W., nar. XX.XX.XXXX a žalovaný v 5. rade ako kupujúci. Predmetom kúpnej zmluvy bol okrem prevodu iných pozemkov aj prevod parcely č. XXX/X k. ú. Z. na kupujúceho. Žalovaní v 1. až 4. rade boli podielovými spoluvlastníkmi uvedenej parcely, každý v podiele 1/24, pričom V. W., nar. XX.XX.XXXX bol podielovým spoluvlastníkom uvedenej parcely v podiele X/XX. V prípade, že ak účastníkov právneho úkonu bolo viac (viacstranná zmluva), dovolať sa relatívnej neplatnosti je potrebné voči všetkým účastníkom právneho úkonu. Právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti nastávajú dňom tohto prejavu vôle všetkým subjektom relatívne neplatného právneho úkonu. Vzhľadom na to, že dovolanie sa neplatnosti môže mať povahu ako obyčajného právneho úkonu, tak i žaloby, je potrebné, aby prípadná žaloba smerovala vždy voči všetkým účastníkom právneho úkonu. V danom prípade sa tak jedná u žalovaných o nerozlučné spoločenstvo, žaloba sa musí týkať všetkých spoločníkov, o ktorých sa v konaní musí rozhodnúť jedným rozsudkom.

7. Keďže žalobca v predmetnej veci podal žalobu iba proti žalovaným v 1. až 4. rade a opomenul dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu vo vzťahu k V. W., nar. XX.XX.XXXX ako piatemu predávajúcemu parcely č. XXX/X k. ú. Z., bola žaloba žalobcu z dôvodu chýbajúcej pasívnej vecnej legitímácie všetkých nerozlučných spoločníkov zamietnuť.

8. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že sa jednalo o samostatné kúpne zmluvy a bolo iba vecou žalobcu, voči ktorému z účastníkov zmluvy sa žalobou relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy dovolá. O opaku svedčí aj bohatá judikatúra súdov uvedená vyššie. Nemožno takýmto spôsobom rozdeliť kúpnu zmluvu k parcele č. XXX/X, nakoľko z obsahu predmetnej zmluvy zo dňa 08.03.2012 jednoznačne vyplýva, že ide o viacstrannú zmluvu, ktorej predmetom je prevod uvedenej parcely. Tomuto názoru žalobcu však nezodpovedá ani konštrukcia žalobného petitu, ktorým sa domáha vyslovenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy ohľadne parcely č. XXX/X v podiele 1/3, zahŕňajúc tak aj podiel V. W. (4/24).

9. Výrok o trovách konania prvoinštančný súd odôvodnil ust. § 251; § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

10. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, pritom namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Namietal tiež záver súdu prvej inštancie, že v uzatváranej kúpnej zmluve zo dňa 08.03.2012, predmetom ktorej bol okrem iného aj prevod spoluvlastníckych podielov parc. reg. C, č. XXX/X - zastavené plochy a nádvoria o výmere 285 m², k. ú. Z. bolo viacero samostatných právnych úkonov - samostatných kúpnych zmlúv uzatvorených na jednej strane medzi žalovaným v 5. rade ako kupujúcim a žalovanými v 1. až 4. rade ako samostatne predávajúcimi. Každý z prevádzaných spoluvlastníckych podielov toho - ktorého spoluvlastníka je samostatným spôsobilým predmetom vlastníckeho práva, ku prevodu ktorého (okrem predkupného práva) nie je potrebný prejav vôle ďalšieho spoluvlastníka. Bolo preto výlučne na rozhodnutí žalobcu - spoluvlastníka, voči ktorému bolo porušené predkupné právo, či ho napadne alebo nenapadne relatívnou neplatnosťou. Žalobca sa rozhodol, že právny úkon - kúpnu zmluvu medzi V. W. ako predávajúcim a V. Z. ako kupujúcim na súde nenapadne. Prvoinštančný súd preto pochybil, ak zamietol žalobu v celom rozsahu len z dôvodu, že stranou sporu nebol aj predávajúci V. W.. Uviedol, že v zmysle CSP sa procesné spoločenstvo žalovaných v 1. až 5. rade nepovažuje za nerozlučne spoločenstvo podľa § 77 CSP a ani za nútené spoločenstvo podľa § 78 CSP. Je nepochybným, že zo strany žalovaných došlo k porušeniu predkupného práva voči žalobcovi, keďže mu neboli ponúknuté spoluvlastnícke podiely na predaj. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

11. K odvolaniu žalobcu sa žalovaní nevyjadrili.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 30.05.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (vid' rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. Ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, iba že ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo

vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielu (§ 140 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len OZ).

15. Uvedené zákonné predkupné právo má za následok vznik povinnosti spoluvlastníka, ktorý hodlá svoj spoluvlastnícky podiel previesť na inú osobu, ponúknuť ho spoluvlastníkom. Nesplnenie zákonom daných povinností má za následok relatívnu neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 40a OZ, teda právo spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené v lehote 3 rokov od porušenia predkupného práva, dovolať sa relatívnej neplatnosti. Predkupné právo podľa § 140 OZ má vecnoprávny charakter, keďže ide o zákonné predkupné právo, nezapisuje sa do Katastra nehnuteľností. Vecnoprávny charakter predkupného práva sa prejavuje v jeho spojení s vecou, pôsobí voči všetkým nadobúdateľom vecí, a teda prechádza na prípadného nadobúdateľa vecí. Porušenie predkupného práva má za následok možnosť dotknutej osoby dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu. Pod dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu treba rozumieť jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorý dotknutý spoluvlastník adresuje účastníkom právneho úkonu. Musí z neho byť zrejماً vôľa spoluvlastníka dovolať sa neplatnosti právneho úkonu. Účinky relatívnej neplatnosti nastávajú doručením prejavu všetkým účastníkom právneho úkonu, a to okamihom, kedy tento prejav došiel poslednej zmluvnej strane (viď rozhodnutia sp. zn. 21Cdo/948/2006, 29Odo/102/2003). Účinky tejto neplatnosti nastávajú od začiatku, teda ex tunc.

16. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil vyššie uvedeným, preto vo veci aj správne rozhodol. Odvolací súd sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia čo do dôvodu zamietnutia žaloby pre nedostatočnú pasívnu legitimáciu vo vzťahu k petitu žaloby, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodu napadnutého rozhodnutia a na doplnenie a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

17. Zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu vo výške 1/3 k parc. č. XXX/X o výmere 285 m² - zastavané plochy a nádvoría, evidovanej na LV č. XXX, k. ú. Z., ktorej vklad bol povolený pod č. B.. Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 08.03.2012 medzi predávajúcimi X. W., U. W., Q. O., X. W. a V. W. ako predávajúcimi a V. Z. ako kupujúcim vyplýva, že predmetom prevodu boli okrem iného podiely na parc. C-KN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 285 m², a to vo výške po X/XX, patriacej H.. X. W., U. W., Q. O., X. W. a v podiele 4/24 V. W.. Je preto nepochybným, že podiel 1/3 v uvedenej nehnuteľnosti, ktorý nadobudol žalovaný v 5. rade V. Z., nadobudol ho aj od V. W., ktorý mu previedol najvyšší podiel 4/24. Všetky tam prevádzané podiely na uvedenej nehnuteľnosti predstavujú konečný podiel 1/3 v uvedenej nehnuteľnosti, ktorý bol predmetom zmluvy z 08.03.2012. Ak teda žalobca sa domáhal určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy k uvedenej nehnuteľnosti, a to čo do výšky spoluvlastníckeho podielu 1/3, musel označiť ako stranu sporu všetkých bývalých spoluvlastníkov, ktorí uvedený podiel v konečnom výsledku vo výške 1/3 prevádzali. Keďže ako stranu sporu neoznačil aj V. W., ktorý uvedenou zmluvou prevádzal na žalovaného v 5. rade svoj podiel v uvedenej nehnuteľnosti v rozsahu 4/24, nemohol byť žalobca úspešný. Predmetný rozsudok sa totiž musí vzťahovať na všetkých účastníkov zmluvy, ktorým sa prevádzali podiely, ktorých prevodu sa žalobca žalobou domáhal relatívnej neplatnosti. V konaní je preto rozhodným, ako znel petit žaloby. Ak petit žaloby sa týkal aj prevádzaného podielu V. W., musel tento byť stranou sporu. Ak mal žalobca v úmysle nedomáhať sa relatívnej neplatnosti prevodu spoluvlastníckeho podielu pôvodne patriaceho V. W. v rozsahu 4/24, mohol tak urobiť, ale iba vo vzťahu k podielom po 1/24, bývalých podielových spoluvlastníkov H.. X. W., U. W., Q. O. a X. W.. Žalobou však chcel vysloviť neplatnosť ja vo vzťahu k podielu 4/24, pôvodne patriacemu V. W., a to bez toho, aby uvedeného spoluvlastníka označil za stranu sporu. Za danej situácie súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Nie je preto možné súhlasiť s odvolacími námietkami žalobcu a nebolo preto dôvodné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Rovnako nebolo zistené, aby boli naplnené zákonné dôvody odvolania v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), h) CSP, prípadne, aby išlo o nepreskúmateľné rozhodnutie a závery napadnutého rozsudku neboli dostatočne odôvodnené.

19. Odvolací súd uvádza že ani prípadná vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama o sebe nemusí vždy disponovať potrebnou intenzitou smerujúcou k porušeniu ústavných práv účastníkov. Túto skutočnosť je treba posudzovať vždy individuálne pre konkrétny prípad a so zreteľom na charakter

konania. Takú intenzitu zásahu, ktorá je spôsobilá prívodiť porušenie ústavných práv, dosahuje také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, na základe ktorej by bolo možné zistiť rozsah porušenia práva, prípadne také, v ktorom dôvody, na ktorých je založené absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (pozri rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS/373/08, I. ÚS/344/10).

20. Judikatúra sudov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997. sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998. sťažnosť č. 20124/92. Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

21. Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu či už právneho posúdenia veci alebo zmenu rozhodnutia v napadnutom rozsahu ako takú.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a to aj čo do správneho výroku o náhrade trov konania.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná v odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1. až 5. rade, a to v plnom rozsahu. Ich kvalifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP, a to uznesením vydaným súdnym úradníkom.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).